1879. XI. évfolyam. 63. szám. Hétfő, márczius 31.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: fő-piacz, VECSEY-ház, földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSATHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény minden petit sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok nem adatnak vissza.

A t. közönséghez!

Midőn lapunk folyó évi április—jun. negyedévi folyamára előfizetést nyitunk, azt hisszük, jó lelkiismerettel mondhatjuk el, hogy kitüzött czélunkat, — harczolni a törvények által megengedett módon, a jog és igazságért, nemzeti önállásunk, függetlenségünk visszanyeréséért — egy perczre sem tévesztettünk szem elől.

Jövőre sem igérhetünk mást.

Eddigi küzdelmünk eredménye a t. olvasó közönség előtt áll.

Kitünő összeköttetéseinknél fogva, — mint olvasóink eddig is tapasztalhatták — **minden fontosabb hirt a fővárosi hirlapokkal egyidejüleg közlünk.** Minden fontosabb esemény felmerülésekor, azonnal **eredeti táviratokról gondoskodunk.**

Hirdetéseket a legjutányosabb árért közlünk.

Előfizetési árak:

április.—jun. negyedévre	**2 frt 50 kr.**
Fél évre	**5 „**
Egy hóra	**1 „**

Előfizetések bármely naptól kezdve elfogadtatnak.

Előfizethetni helyben a „Debreczen“ kiadóhivatalában, Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében. Vidéken: minden postahivatalnál.

KOSSUTH LAJOS LEVELE.

(Collegno al Baraccone)

márcz. 22. 1879.

Bakay Nándor orsz. képviselő urnak.

Tisztelt barátom, képviselő ur!

„Tekintsétek meg, és lássátok, ha vagyon-e oly bánat, mint az én bánatom.“

A próféta siralmának e szivrehasító felkiáltása hangzik a hazához, hangzik az emberiséghez Szegednek és sorsa osztályosainak leirhatlan pusztulásából.

Pompeji eltemetése óta alig tud a történelem egynél több ily mérvü pusztulásról.

Bizony-bizony nincsen olyan bánat, mint az elpusztult Szeged elszórt népének bánata.

Rezgésbe is hozta nemcsak saját nemzetünk, hanem az emberiség szivének is részvéthurjait, még távol országokban is. Az iszonyu szerencsétlenség nyilatkozványra idézte az emberiség családias solidaritásának, a testvériségnek érzetét, mely embert emberhez füz, keresztül minden elkülönitő határokon.

Fájdalom, a halottakat (és félek, számuk sokkal nagyobb, mint némelyek állitották), életre semmi részvét nem hozhatja vissza, de a külföld tevékeny felebaráti szeretete nemzetünk nagyszerü általánossággal nyilatkozó atyafiságos segédkezéshez csatlakozva, czélszerü kezelés mellett sokat enyhithet, sokat fog enyhiteni az életben maradottak szenvedésein; és a mint egyrészt gyámolitásul szolgáland az ujjáalkotás munkájában, ugy másrészt ösztönül kell, hogy szolgáljon arra, miszerint ez ujjáalkotás oly szabásu legyen, a minőnek azt nemcsak a magyar nemzettest épségének, egészségének érdeke követeli — (mert e nemzettest egy életerős magyar Szeged nélkül csonka, béna maradna) — hanem követeli a világ részvétteljesen felénk fordult figyelme is, mely ez ujjáalkotás módja, mérve, sikere szerint fog itélni a magyar nemzet életrevalósága felől; ugy hogy ez ügynél a nemzeti önfentartás érdekéhez, a nemzeti becsület érdeke is csatlakozik.

Ily perczekben érzem keserves dolognak azt, hogy vagyonos ember nem vagyok. Mondhatlanul fáj lelkemnek, hogy a segitség tengerárjához, melyre szükség van, miszerint a nyomor tengerárja legyőzettethessék, én és családi körömalig egy nyomoruságos cseppel járulhatunk.

De hát ne legyen megvetve e csepp azon hontalanoktól, kiknél igazibb, mélyebb érzéssel Szeged és környéke bánatában senki sem osztozhatik!

Levelemhez 350 arany frank van csatolva a turini postahivatal által, a budapestihez képviselő ur nevére menesztett postautalványról szóló két elismervényben; mihez magam 100 frankkal, Ferencz és Lajos fiaim különkülön ugyanannyival, hü barátom Ihász Dániel ezredes 50 frankkal járultunk.

Szabadságot veszek magamnak e csekélységet képviselő urnak azon kéréssel megküldeni, hogy azt — belátása szerint — vagy a segélyosztó bizottsághoz átszolgáltatni, vagy pedig a tömérdek vészsujtottak közül egy oly inséges családnak átadni szives legyen, melynek ily csekélység is érezhető használa lehet.

* * *

Hogy mi fájdalmas érdeklődéssel lesem s mi feszült figyelemmel kisérem a szegedi szerencsétlenség nyomán felmerülő nézeteket, szándokokat, cselekvési irányt s tevékenységi mozzanatokat: azt nem szükség mondanom.

Vannak ezek közt olyanok, melyek mint magyarnak keblemet büszke önérzettel dagasztják; mások, melyekre mély megilletődéssel gondolok; vannak, miket örvendve helyeslek, de akadnak olyanok is, melyek felett hol csodálkozom, hol aggódom.

Isten mentsen meg bennünket, a routinirtság kátyuitól; isten mentsen meg a slendriántól, melynek nehézkes munkájában az erély elpárolog. Isten ne adja, hogy a multakban előfordulhatott fonákságok szépitgetésének ösztöne, vagy legyezésének hajlama s a comprehensiv felkarolást elforgácsoló particularismus szükkeblüsége, befolyást mesterkélhessenek ki maguknak akár a törvényhozás határozataira, akár a végrehajtó közegek működésére.

Nem gáncs, a mit mondok; hanem óhajtás, mely a jövőnek szól.

Különben a dolgok helyes megitélése, a viszonyoknak, s multnak és jelennek oly részletes ismeretét kivánja, a minővel helyzetemben én nem birhatok; s azért tanács vagy kritika helyett, mikre magamat ez ügy körül illetékesnek nem érezhetem — azon reménynyemnek — vagy ha ugy tetszik óhajomnak — adok kifejezést, hogy e nagy nemzeti szerencsétlenség nagy nemzeti ügye, minden oldalon a pártérdekeknek itt ingerlő, amott a szabad meggyőződést feszélyező körén nemcsak kivül, de végtelen magasban felül állónak tekintessék.

Van azonban egy dolog, melyre figyelmeztetni magamat is hivatva érzem.

Ez Szeged népére hivatkozik.

Szeged habsirja felett a jelen szenvedéseinek keresztje mellett, a jövendőnek nagy kérdőjele is emelkedik.

E kérdőjelre nemzetünk már adott feleletet, midőn a szegedi katasztrófa hirére nyomban egyhangulag kitört ajkairól a kiáltás: „Szegednek élni kell! Szegednek nem szabad — elveszni!“

E kiáltással a magyar nemzet Isten és világ előtt fogadást tőn, hogy uj, szebb életre fogja Szegedet kiszólitani hullámsirjából, miként az irás szerint Lázárt kiszólitá koporsójából az, a ki mondá: „Én vagyok a feltámadás és az élet.“

És ama kérdőjelre hasonló választ adott a szerencsétlenség terjedelme felől személyes meggyőződést szerezni sietett uralkodó is; a mint könyező szemekkel széttekintett az iszonyu pusztulás romokkal tömött ársikján.

A mi szivből jő, az szivre hat. Én, ki nem hódolok önök királya hatalmának, s ki a biborfényt indifferens látványnak tartom, a tisztelet adójával hajlok meg azon látvány előtt, midőn király szemében az emberi részvét könye ragyog.

Legyen e könny Szeged feltámadásának forrása egy szebb életre; és az engesztelődésnek egy fény sugarává lehet a multak emlékének sötétsége felé.

Most már a törvényhozáson, és kormányon a sor, hogy a nemzet s a király összhangzó fogadásának igéje életerős testté legyen. —

A kormánytól biztositást vettek önök a képviselők házában, hogy Szegednek hamvaiból uj, szebb életre fölemelkedését „törekvése tárgyának“ ismeri.

A király akarja az áldozatkész nemzet odabenn, a rokonszenves részvét idekünn elvárják, hogy ez nemcsak „törekvés tárgya,“ hanem tény legyen.“

A miniszterelnök erre Szegednek becsületszavát adta.

Hát ezek biztató, vigasztaló jelenségek.

A mi magát a törvényhozást illeti: fájdalom, igaz, hogy siralom csak reá is gondolni a rémületes eladósodás örvényére s a deficzitek átgázolhatlan lápjára, melyekbe hazánkat az uralgó politikai rendszer bele sodorta; — siralom elnézni, hogy a közterhek által már a nemzet tőkevagyona is miként támadtatik meg, s a nemzettest hátgerince, az ország két harmadát mivelő kisbirtokos osztály miként sorvadoz, miként pusztul vész; mig a „nagyhatalmi állás“ tehetetlen molochja számára (ki mikor igazán nagyhatalomnak kellett volna magát mutatni, nyomorultan törpének mutatkozott) a meddő, rosszabb, mint meddő — kiadások asztala a nép véres veritékéből pazarul terittetik, az ország saját égető szükségeire pedig még a morzahulladék is a botrányig szüken kerül.

Mindazáltal sértené nemzetünk eszét, szivét, becsületét, a ki kétkednék, hogy a magyar törvényhozás 1848. jul. 11-re emlékeztető lelkesedéssel fog minden segitséget, minden gyámolitást megszavazni, melyre Szeged népének szüksége lehet, hogy az elpusztult alföldi nagy magyar várost, nemzetiségünk megbecsülhetlen előőrsét hullám sirjából akként támaszthassa fel, miszerint dicsőségesen megfelelhessen a magasztos rendeltetésnek, melyre a magyar nemzetiség, a magyar kultura, magyar ipar, magyar kereskedelem, magyar életrevalóság, magyar progressivitás, magyar jövendő érdekében, multjánál, helyzeténél, népe jelleménél fogva hivatva van.

Lehet, hogy a közvetlen segitségen kivül (a minek megszavazásában a törvényhozás nem lehet, bizonyosan nem is lesz szükmarku) Szeged népének e magasztos hivatásához mért gyámolitása, közvetités, jótállás utján is eszközölhető leszen; de végre is, ha igy nem menne a dolog, midőn azt látjuk, hogy meddő — roszszabb, mint meddő — kiadások végett halomra csináltatnak az adósságok, lehetetlen kételkednünk, hogy szükség esetén az államadósság-könyv egy uj rovatától sem fog a törvényhozás visszzariadni; most midőn a lehető legproductivabb kiadásról, mert arról van szó, hogy az ország második, a magyarság első városának a halálból feltámasztásával, a nemzettest egyik lényeges szervébe ujra belevezettessék az életerő, mi nélkül béna maradna a nemzet teste.

Azt mondottam, hogy „Szegedet, Szeged népe támaszthatja fel.“ A feltámadásról, az ujon-alkotásról mondottam ezt. Nem az ujonalkotandónak biztositása felől. Ez országos feladat. Mert e biztositás, csak azon okok elháritásával eszközölhető, melyek nemcsak Szegedre zuditották a katasztrófát, hanem az egész Tiszavölgyét, a magyarság ez ősi fészkét ugy szólván érről-évre hasonló katasztrófákkal fenyegetik. Ez okok elháritása nélkül csak folyvást ismétlődő élet-halál-küzdelem, csak védelem lehetséges, mely a törvényeiben megsértett természet boszuló hatalmán meg is törhetik, meg is törik; de biztonság nem lehetséges. Amaz okok pedig nem localisak, hanem országosak, a Turbata s Pietorsz havasoktól Marmarosban, Titelig, s be a Dunába egy összefüggő lánczot képeznek; tehát csak országos hatalommal, országos erővel háríthatók el.

Hanem a mi Szegednek ujból alkotását illeti: bármit s mennyit tegyen is a királyi hatalom által támogatott nemzet Szeged javára, ez csak segitség lehet az alkotásnál, de nem maga az alkotás. Ennek nagy munkájában az oroszlánrész mindenesetre Szeged népének csüggedetlen erélyére vár.

Lázárt ki lehet, Lázárt ki kellend hivni koporsójából; a nemzet leheletével bele kellend lövelni dermedt tagjaiba az életet, felkellend oldani tehetetlensége kötelékeit, hogy mozdulhasson, de végre is Lázárnak magának kell kiemelkednie a koporsóból.

Ámde én fájdalmas meglepetéssel olvastam a hazai lapokban, s megütközéssel regisztrálva láttam külföldi lapokban is, hogy Szeged hajléktalan menekültei között akadnak, sokan akadnak, a kik fünek-fának potom áron kinálják vizzel boritott telkeiket, mert ők kétségbe esve szülő városuk jövendője felett, máshova akarják elköltöztetni házi isteneiket.

Uram, Teremtőm! Hiszen ha ez több volna mint a pillanatnyi megrendülés idegessége, mely perczekre az erősön is erőt vehet: ugy ez a patkány sereg szerepe volna, mely a lékes hajót elhagyni siet. Nem a férfias hajósé, kinek higgadt önbizalma a hajót megmenti a süllyedéstől. — Ha eme kétségbeesés gőzét a a visszatérő lelki csillapodás napsugara el nem oszlatná, ugy én Szegednek csak egy kis városi tengést mernék igérni, egy virágzó nagy város vidoran pezsgő életét alig. Kinek jőhetne kedve oly helyre telepedni munkásságával, melyet mint pusztulás fészkét, még azok is elhagynak pusztás félelemből, a kiknek honuk?

Szegednek egy hatalmas elemmel van dolga, de olyan elemmel, melynek dühöngése megfékezhető, áldása pedig megmérhetetlen; nem ugy mint Torre del Greco, melynek lábai alatt a Vezur pokoltüze forr, melynek dühöngése ellen emberész, embererő semmit sem tehet; — de azért Torre del Greco virágzó város, mert lakosságában kiolthatatlanul él a szülőföld, az ősi tüzhely szeretete, s elsüllyedett házak fölibe uj házat épit. — Hát Szeged — a közel ezredéves Szeged magyar fajában nem volna meg ezen ragaszkodás — midőn neki, ha maga magáról le nem mond, a nemzet és király pártfogása szebb életet, biztonságot, gyarapodó virágzást igér?

Nem, ennek nem szabad megtörténni.

Ön egykor Szeged népét nemzetem büszkeségének neveztem a szorongattatások nehéz napjaiban.

E czimet megérdemlette akkoron a honmentő harczok idején; megérdemlette későben, a mint csüggedetlenül ápolta tüzhelyén s városában a megtörhetlen magyaros szivósság, s a hazafias hit remény örök tüzét, a féktelen erőszak idegen szagu érein át; megérdemelte a közelebb időben, a mint önerejével bámulatosan emelkedett, s emelkedése közben annyi fogékonysággal alkalmazkodott a haladó kor culturális igényeihez, hogy reá mint a magyar faj plasticitásának személyesitőjére hivatkozhatánk; megérdemlette legujabban az irtózatos megpróbáltatás nyomása közben, a mint erről a miniszterelnök a nemzet képviseli előtt tanuságot tőn.

Hát ne csökkenjen az erély, ne csüggedjen az önbizalom, most az ujjáalkotás hivatásánál. Szeged népére ilyen dicsőség vár, mint a minővel egykoron Augustus Caesar dicsekedett. A vályogváros helyébe kővárost kell épitenie, mely Magyarország második, a magyar faj első városának czimére minden tekintetben érdemes legyen. Ez a nemzedék mely megküzdött a pusztulással, méltó e dicsőség kivivására. Mutassa meg, hogy azt ki is virja magának. Nőljön erélye, mint a pálmafa nő a teher alatt. — Mutassa meg, hogy mire képes a szegedi magyar.

Képviselő ur szava sokat nyom Szeged népénél, mely önt, s önben az értelmes munka s tevékeny hazafiság emberét szeretete zálogául bizalmával ajándékozta meg. Használja fel kiérdemlett befolyását arra, hogy Szeged népének ősi erénye meg ne fogyatkozzék a megpróbáltatás nehéz idején. — A ki magán segit, azt az isten is megsegiti.

Nevemben pedig mondja meg kérem Szeged népének, hogy az, ki őt egykor a magyar nemzet büszkeségének nevezte, megvárja tőle hogy e névre magát most is méltónak bizonyitandja.

Most ennyit akartam elmondani. — Becses levelét épen most veszem. Válaszolandok; s a tárgy kapcsolatában még több mondani valóm is lesz.

Addig is fogadja képviselő ur! nagyra becsülésem kijelentését és szives üdvözletemet.

Kossuth.

A nyomor enyhitése.

Városunk polgármesteri hivatalánál a szegedi árvizkárosultak javára a következő pénzbeli adományok történtek:

IV.

Erdelyi Péter 1 frt, Nagy Mihály (v. 2406) 3 frt, Szabó István 2 frt, Gere Lajos 1 frt, Nagy Ferencz árvaszéki ülnök 5 frt, Bernfeld Jónás főrabbi 1 frt, Dézsi József 1 frt, Szücs István (cs. u. 2874) 1 frt, Lichtschein Mózes 20 frt, Lichtschein Menyhért 15 frt, Horváth Mihály 10 frt, A „Debreczen“ gyüjtése 47 frt, Lövész-eylet hangversenyéből 30 frt, Stern Albert 1 frt, Dragota Natália gyüjtése 25 frt, özv. Boruzs Sandorné 3 frt, Biedermann E. 68 frt, S. K. által küldött 24 db. romlott kenyér eladásából befolyt 5 frt, id. Medgyessy Lajos 5 frt, ifj. Medgyessy Lajos 5 frt, „Debreczeni Ellenőr“ gyüjtése 200 frt, és 20 márk aranyban, Sipos Gábor 2761 sz. a. 2 frt, Martin János 5 frt, Dr. Spitzer Károly 2 frt, Csanádi Ödön 5 frt, özv. Fiók Sándorné 4 frt, Peleskei Józsefné 5 ftt, Nagy Ferencz ügyvéd 5 frt, Nagy Ferenczné 5 frt. Kovácsy Adolf 1 frt, Göltl Nándor 10 frt, Alföldi József 1 frt, Katz Henrik 15 frt, Zakariás Ferencz 50 kr, Handtel Vilma gyüjtése 10 frt, Kepes Géza 1 frt, Dalmi József 50 kr, gróf Csáky Kálmánné 25 frt, Soltész Juliánna 1 frt, Kis György (késes u.) 1 frt, Székely Sándor (homok u.) Molnás József (450 sz. a. 1 frt, Lusztig Béla 10 kr, Veres György 2-ik számu bérkocsis 1 frt, Horváth József 43-ik számu bérkocsis 1 frt, ifj. Orosz Péter 5-ik számu bérkocsis 1 frt, Spitkó János 52 számu bérkocsis 2 frt, Nagy József 7-ik számu bérkocsis 1 frt, Bakó Gábor 47-ik számu bérkocsis 1 frt, Pető József 20-ik számu bérkocsis 1 frt, Pap Sándor 27-ik számu bérkocsis 1 frt, Bodnár János 1-ső számu bérkocsis 50 kr, Szilágyi János 46-ik számu bérkocsis 1 frt, id. Orosz Péter 32-ik számu bér-

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

BUDAPEST.

— Fővárosi tárczalevél. —

Szép vagy, édes hazám fővárosa, mi büszkeségünk, szemünk fénye, magyar Budapest!

Ha igaz, mit a költő mondott, hogy ez ország isten kalapján a bokréta, akkor te vagy a bokrétán a pántlika.

Ragyogó palotasoraid a Rákos fövenyhomokján ugyan idegen kezekkel kölcsönpénzre épültek s idegen mintára. De azért magyar vagy, de azért mienk vagy.

Boulevardjait Párisban gondolták ki. A külső és belső körut Bécset utánozza. A Dunapart eredetije a Néva partján fekszik. A nyilvános parkok, közkutak és medenczék, ivezett hidak, monumentális középületek messze utat tettek, a mig ide értek, de legalább magyarnak tartod, annak irod magad.

Soká huzódottál, soká ellenkeztél, mint a szép lány, kit a kérő éveken át hiába ostromol. Az is akkor enged, mikor már tükrében az első ránczot, hajában az első fehér szálat pillantja meg.

De alig huztad a karika gyürüt negyedik ujjadra, megifjodtál tőle. Aki ismert huszonöt év előtt, ma rád sem ismerne.

Nem vagy a ki voltál, — de az sem még édes Budapestem, aki lehetnél.

Apád labancz volt, anyád sváb volt: ezek nevelése megérzik rajtad. Eszed velünk gondolkozik, szived a mienkkel dobog, — de a viselt ruhád, élő szokásod, közszájon pergő nyelved, kedvenez mulatságod, dalod és piperéd anyádra és apádra vallanak.

Félek, hogy mindezt majd az ivadék is örökli, mely tőled születni fog, igy aztán az isten kalapján fris bokréta mellett az a pántlika, melyet a szél vigan fujdogál, nemzeti szinü lesz ugyan, de csak — papirosból.

Hej, mikor lesz Budapest az a magyarnak, a minek Párist a franczia, Londont az angol, Berlint a porosz, Rómát az olasz vallja.

Itt állok a királyutcza sarkán.

Mennyi sürgés-forgás, mennyi élet. Két hosszu kocsisor közlekedik rajta reggeltől estig egymást kergetve. A keskeny gyalogjárdán a tömérdek ember egymás hátán jár. Sietős az utjok, üzlet hajtja őket és az idő drága.

Az egész utcza egy beláthatlan, hosszu árucsarnok. Minden házban, elkezdve a földalatti pinczén, kapualján, udvaron és végezve a padlásszobán, tetőfülkén a kalmárszellem-mozgatta emberek nyüzsögnek. Szemeikből a haszon s kár százaléka világit. Hol derült fénynyel, mint öblös gázlámpa lángja, hol sötéten, mint a sirbolt üszkös mécse.

Ki ad, ki vesz. Az uj portékát, mely tegnap került ki a gyárból, műhelyből, s az elnyüttet, melyet ujért becserélnek, idehozzák és innen viszik tovább. Raktároznak, csomagoznak, alkut kötnek rája; aztán mérik méterrel, literrel, sulylyal, palaczkba fejtik, csuporba öntik, halomba dobják, rakaszba szegezik, fiókokba osztják. S ujra adják, ujra veszik, kicsinyben-nagyban, nyersen s földolgozva, könyvre, számlára vagy kész fizetésre.

S milyen Bábel, milyen hangzavar!

Mintha ez a tömérdek kalmárfajta arra fogadkozott volna, hogy egymást tulkiabálja. Dunavizes siheder mélabusan „danaró“-t ordit. A szalmás bódéból „Stró-kauf“ rikácsol. Harsányan füttyent a bérkocsis és „hau-hó“-t kiált. Az olajos asszony uiá-t kukorit magas fisztulából. A szatócs rekedt tenorral kinálja portékáit. A pálinkamérő rezes tokkal szidja a regálét. A rövidárus kappantól kölcsönzött gégekereplője, kövér zsidóasszony pulykaméregbe áztatott rikogása, bőr- és gyapjuszállitók, amint egymással feleselnek, — bóbitás divatárusnő, a mint a himző rámát pityergő, kis varróleány fejéhez vágja, — buzakereskedő ki jó hirt hoz a börzéről, s ezt öblös kaczagással jelenti hét szomszédságának, — porczellánárus, ki agyoncsörömpölődött tányérromok fölött jajveszékel, — paripaesés, kocsidübörgés, szemétharangozás, handlé-kiáltás, talyigacsikorgás, rendőrkáromkodás . . . mindez zugva, zakatolva, dörömbözve, csattogva foly össze az utcza két oldaláról. A király-utczában még a kuvasz is fortisszimó ugatja meg a szomszéd nagymezőutczai macskákat.

Oh, ha ez a sürgés-forgás, ez az élénk üzletélet magyar volna! Ha a kalmárlelkek nemcsak az adózók névsorában volnának hazánk fiai! Ha nemcsak tudnák, értenék, de beszélnék is nyelvünket!

Napestig tart a zaj, a kufárlárma, adókvevők zsibvására.

Estve aztán, mikor a sisakos terézvárosi templomtoronyban felgyujtják a nagy transparent-órát, s a bazárboltok tetején apró lángnyelvek betüzik ki a 27-es számot, — a napi zaj közzé uj hangok vegyülnek, az embertömegbe uj alakok tolongnak.

Nappal észre sem venni a sokadalomban, hogy a királyutcza két sora 46 lebujkorcsmát, 63 pálinka mérést, 28 kávéházat, 9 „Salont“ és 5 „Halle“-t rejt méhében. Ide jár a Teréz város mulatni.

S ez a 151 lakzihelyiség egyszerre tárja fel ajtait lámpagyujtáskor.

Hja, ez is üzlet, ez is kalmárkodás, ez is verseny. Mégpedig szabadverseny, melyet a rendőrség hosszu pórázra bocsát. Tán nagyon is hosszura.

Azok a szám-emberek, kik egész éltöket a vásár izgalmaiban töltik el, zaklatott idegeiket elviszik a házi tüzhelyhez; de nem pihenhetnek békén a családi asztalnál, nem élvezik a csöndéletet, feleség-főzte étel nekik nem izlik, a java nem is tart otthon állandó konyhát. Nekik az esti órák számára is izgalom kell, altatónak is füszeres ital, mely a megszokottan feszült lélekállapotot a kimerültségig ébren tartsa. Van ám erre sokféle eszköz, csiklandó, mámoritó, kábitó szer. A „salon“ és „halle“ bérlője aztán persze ilyenekkel szolgál, egyik a másikat igyekszik fölül mulni.

Ki is pingálják a „lokál“ külső falára, hogy mit élvezhet belül, akinek pénze van. — Ott mosolyog az egyik ablaknál pezsgő palaczk sötétkék árnyékában naranczszin formád, oh „Wiener schnitzli,“ — félig tele pohár áll mellette, háttérben pedig zöld berkei viritanak kemény tojással koronázott fejes salátának. — Egy másik ablaknál „fájn“ asszonyféle tőgyig gombolózva, férfi bugyogóban ugrós kankánt táncol. — Harmadik ablaknál makk csali és „herz“ dame egymást támogatják, hogy reá ne essenek a pergő „karambol“-golyóra. Negyedik ablaknál Horváth Jeske nevü hires czigány primás jelenti alásan, hogy ő a „Kóbi“ terméhen ma és mindennap este „gratis“ muzsikál. Ötödik ablaknál . . . . eh, ki győzni elszámlálni mind a félezer szinezett reclámot, a mi itt végig tarkit, kezdve az Orczy-házan és végezve a lövöldén kivül?

Harmincz felől hallok egyszerre zongoraszót. Elhangolt szerszámon veri a Csaszlauból ide került boglyas „Klaviermeister“ a tőle telhetőt, hogy jusson neki aztán vacsorára irgalomkenyér és maradék „Gollasch.“ Egy festett képü, sovány, cingár némber kirágott ruhában énekel hozzája bécsi jódlernótát. Pár tuczat kalmárségéd sörös kancsó mellett, két piros öklére támaszkodva hallgatja bámészan. Tegnap is hallgatta, holnap ujra eljön s a mit megtanul hol a nótából, hol a szövegből, azt beleorditja a maga hangjával. Egyik-másik intim lett már a dalnoknővel, fölkacsint rá a gyékényes pódiumra, megczélozza kenyérbélgalaccsal s mikor az javában tátogat, sikogat, akkor dobja képen. Van is rá röhögés az egész „salon“-ban. A ki nem kedveli a zenét zongorán, verklira, gitáron, vagy hárfán, pusztán magában, az táncol hozzá. Táncosnője akad vagy a söntésből, vagy a podiumról, vagy az utczáról, csak parancsolni és fizetni kell. Pénzért kapni a „salon“-ban kedvre hangolót minden fajtából.

De végzem a sétát, hideg van. Otthon meleg szoba és családi kör vár rám. — Majd ha fölépülnek a tervezett iskolák s magyarrá nevelik az uj ivadékot, majd ha e városrész nem csupán követválasztáskor tüzi ki a nemzeti lobogókkal nemzeti jelleget, majd ha a rendőrség a kalmárságot és üzletet, ha aljas, illő zugába korlátozni birja és a feslett élet nem mer többé lámpavilág elé állni kirakatba . . akkor leszesz májd csak igazán szép, hazám fővárosa mi büszkeségünk, szemünk fénye magyar Budapest!

Orion.

Kitüntetés a bécsi világkiállitáson

Ezüst evő eszközök.

Kitüntetés a szegedi országos tárlaton

(nehézkör) levél utján gyógyittatik dr. KILLISCH különleges orvos által Drezdában. Neustadt, Eddig több mint 11,000 eset gyógykezelve. (407.)

PADOZAT FÉNYZŐ, ecseteket és filszer árukat, jutányosan ajánl **Kacsó Ferencz**, (szegléd-utcza, takarékpénztári épületben.) (68.)

Hoff János-féle maláta-mellczukorkák kék papirosban vannak.
Kapható Debreczenben: Rickl József (60.)
Zelmos kereskedésében.

nyomdájában.

kocsis 1 frt, Oláh Mihály 50-ik számu bérkocsis 1 frt, Ibrányi István 26-ik számu bérkocsis 50 kr, Vas János 30-ik számu bérkocsis 1 frt, Kecskés János 31-ik számu bérkocsis 50 kr, Hajdu János 14-ik számu bérkocsis 50 kr, Pataki György 29-ik számu bérkocsis 1 frt, Kecskés István 42-ik számu bérkocsis 1 frt, Bajdó Ferencz 41-ik számü bérkocs 50 kr. Laboncz Sándor 48-ik számu bérkocsis 40 kr, Kovács Mihály 10-ik számu bérkocsis 50 kr, Horváth József 45-ik számu bérkocsis 1 frt, Nagy András 58-ik számu bérkocsis 1 frt, Murvai Ferencz 18-ik számu bérkocsis 1 frt, Nagy István 19-ik számu bérkocsis 1 frt, Kecskés István 6-ik számu bérkocsis 1 frt, Kecskés Istvén 16-ik számu bérkocsis 1 frt, Oláh István 51-ik számu bérkocsis 50 kr, Simon András 55-ik számu bérkocsis 1 frt, Jánki István 36-ik számu bérkkcsis 1 frt, Nagy György 57-ik számu bérkocsis 1 frt, Simon József 44-ik számu bérkocsis 50 kr, Oláh Sándor 54-ik számu bérkocsis 50 kr, Boruzs István 28-ik számu bérkocsis 1 frt, Pap Ferencz 11-ik számu bérkocsis 1 frt, Vikkert Vilmosné 2 frt, özv. Krémer Sámuelné Rottmann Rozália bécsi lakos és debreczeni háztulajdonos 50 frt.

*

Élelmiszerek.

VIII.

Schvartz Máté kereskedő 5 kenyér, egy negyed szalona, 45 liter paszuly, 1 zsák kolompér, Király Károlyné pfia 843. sz. 2 női szoknya, 2 ujjas, 2 női kötő, 2 női nadrág, Baán István timár-u. 2301. sz. 5 kenyér, 6 szál kolbász, 1 oldal, 1 disznófej, Varga Ferencz épitész 1 egész szalonna, 4 sódor, 1 oldal, 1 orja, ifj. Ungvári József sertésvágó czegléd-u. 2 kenyér, Balogh Sándor cz. u. 108. sz. a. 1 fél szalonna, Kállai Bálint cz. u. 96. sz. 1 zsák rozs, özv. Somogyi Mihályné cz. u. 2488. sz. 2 kenyér, 2 sódor, 2 kilo szalonna, Luczi Istvánné p. u. 1647. sz. 1 sódor. 1 kilo szalonna, Molnár András cs. u. külv. 3064. sz. 1 kenyér, 1 sódor, Egy valaki pfia 833. sz. 2 kenyér, 2 sódor, Szakácsi János zöldta-utcza 2501. sz. 1 kenyér, 4 sódor, Szemere István csapó-u. 516. sz. 1 kenyér, 1 sódor, Méhész József cs. u. kisajtó 5 kenyér, Eisenberger Eleonora széchenyi-utcza 2 kenyér, 60 liter paszuly, Riedl Eduárd vasuti főnök, 1 téli rokk, 2 nyári rokk, 1 nadrág, 1 mellény, 1 női ujjas, Vértessy Lajos cz. u. 30 liter paszuly, 1 egész szalonna, 2 zsák buza, Schäffer Nándor p. u. 2140. sz. a. 65 liter aszalt szilva és alma, 3 sertés nyulja, Kolosa A. kereskedő pfia külv. 3004. sz. a. 1 kalap, 1 rokk, 1 mellény, 1 nadrág, 1 topánka, 8 férfi ing, 1 lábravaló, 2 női ruha, A „Debreczen“ szerkesztősége 2 sódor, Bay Kelcz Mária asszony 2 sonka, Halassy Péter 2 kenyér, 1 sonka, Pálfi József p. u. 1924. sz. 3 kenyér, Bekecs Mihály cz. u. 3657. 1 fél szalonna, 4 sódor, Kovács Sándorné cz. u. 144. sz. két fiu és egy leány öltözet, Bubrik Mihály széchenyi-utcza 1811. sz. a. két kenyér, Kovács László Miklós u. 1923. sz. 15 liter kása, Horváth József p. u. 2029. 1 kenyér, 10 liter kása, özv. Sárközi Ferenczné v. u. külv. 3503. sz. 10 liter kása, özv. Molnár Györgyné v. u. külv. 3466. sz. 10 liter kása, özv. Mátyás Józsefné cs. u. 607. sz. 10 liter kása. Pásti Ferenczné varga u. 2401. sz. 10 liter kása, Vig Andrásné v. u. 3504. sz. 10 liter kása, Apródi Andrásné várad u. kulv. 10 liter kása, Biró Mihály cs. u. 9. sz. 2 kenyér, Gerzon Ödön pfia u. 1118. sz. 1 sonka, 1 sertés nyulja, Bányai István h. u. 1379. 1 fél szalonna, 3 véka rozs, Irinyi Jánosné cz. u. 2593. sz. 30 liter paszuly, 12 pár női harisnya, 3 kötő, 3 ing, 1 nadrág, 7 rekli és ruha, 1 kis felső rokk, 1 pár topán, 1 mouff, Kádár Albert 3 rokk, 4 mellény, 2 nadrág, 1 pár czipő, 1 kalap, 3 gyermek-kabát, 2 gyermek alsó ruha, 1 ing, Kálmándi István cs. u. 433. sz. 3 kenyér, Szodrai Péterné h. u. külv. 3300. sz. 3 liter paszuly, 4 liter liszt, 1 kiló szalonna, Kovács István v. u. 2322 sz. 6 kenyér, Kovács Ferencz v. u. 2340 sz. 2 orja, 2 nyulja, 1/2 szalonna, Barta Mihályné v. u. 2340 sz. 1 kenyér 1 disznófej, Gyulai István pfia 1213 sz. 3 kenyér egy fél szalonna, Pergár Károlyné asszony 1 kenyér, 2 koszoru vereshagyma, 8 db. kolbász, 1 fél kiló paprikás szalonna, Kerékgyártó Bálintné v. u. 2361 sz. 2 kenyér, 2 sódor, Váradi József csapó-utcza 3122 sz. 1 kenyér, Katona Bálint hajdu káplár 4 mellény 1 sódor, Bénóczy Antalné pfia 758 sz. 1 kenyér.

(Folyt. köv.)

— **A képviselőház** tegnap rövid ülést tartott, melyen kihirdették a dálya-broodi vasut kiépitéséről s a berlini szerződés beczikkelyezéséről szóló törvényczikkeket. A főrendek üzetének átvételére holnap ülés tartatik. Irányi azon inditványát, hogy a kérvények hátra levő darabjai is holnap tárgyaltassanak, Tisza miniszterelnök felszólalására mellőztették. Ezzel az ülés véget ért.

UJDONSÁGOK.

* **A debreczeni függetlenségi kör** tegnap tartotta évi rendes közgyülését. A közgyülésre megjelentek igen szép számmal. Elnök Nagy János 10 óra után megnyitja a gyülést s előadja a kör anyagi helyzetét, mely a mult év óta igen kedvező eredményt mutat. — Ezután fájdalommal emliti fel a kör elnökének Patay Istvánnak a mult évben történt elhunytát, s a midőn a közgyülést felhivja uj elnökválasztásra, egyszersmind maga és tiszttársai nevében a kör tagjainak eddigi bizalmát megköszönvén, lemond hivataláról s elhagyja az elnöki széket. A kör tisztikara ezután következőleg választatott meg. Elnök **Jenei József**; 1. alelnök **Kertész István**, II. alelnök és körgazda **Mészáros János.** Ügyész: **Dr. Ozory István.** Jegyzők **Grünvald József, Schaitl Márton** és **Nagy Bálint**, könyvtárnok **Sipos Bálint.** — Ezekután a választmányi tagokra beadott szavazati ivek szedettek össze, melyek egy csomóban pecsét alatt lezáratván, a kinevezett szavazatszedő bizottság által legközelebb fognak felbontatni. Több tárgy nem lévén, a közgyülés véget ért.

* **Esküvő.** Ma délután vezette oltárhoz lapunk külmunkatársa Pataky Arpád helyben Kémery M. Jozefa kisasszonyt. Az esküvő után a boldog pár Gyulaházára a vőlegény birtokára utazott. Kisérje áldás a szerető szivek frigyét!

* **A debreczeni takarékpénztár** tegnap tartotta közgyülését, melyen a részvényesek az évi jelentést egyhangulag tudomásul vették, az igazgatóságnak a felmentvényt megadták. Következett a választás. Igazgatósági tagok lettek: Béressy Sámuel, Göltl Nándor, Komlóssy Arthur, Muraközzy Károly, Nemes Kálmán, Rothschnek V. Emil, Sápy Sámuel, Szepessy Antal, Tegze Imre, Telegdy László. Felügyelők: Borsos Ferencz, Medve Kálmán, Novelli Ede. A közgyülés határozata szerint jövőben csak egy vezénylő igazgató állása tartatik fenn; a másodikat egy igazgatósági tag fogja helyettesiteni a mikor arra épen szükség leend.

* **A szegedi** vizkárosultak javára szerkesztőségünkben ujabban adakozott N. N. 25 krt. Ezzel együtt szerkesztőségünkben összesen begyült s a hatóságnak egészenátadott összeg teszen **264 frt 31 krt.** A helyben tartózkodó szegedi két család részére adakozott nálunk özv. Ring Gáspárné 1 frt, özv. Baumann Antalné 1 frtot, összesen 2 frtot, mely összeg is rendeltetése helyére szállittatott.

* **Hivatalos nyugta.** 27 frt 34 kr, azaz huszonhét forint harmincznégy krajczárról, mely összeget a „Debreczen“ szerkesztőségétől, mint a szegedi vizkárosultak részére begyült adományt, mai napon átvettem. Debreczen, 1879 március 31. Boczkó Soma városi t. főjegyző.

* **A sz.-fehérvári** országos kiállitás végrehajtó bizottsága közelebb oly határozatot hozott, mely a kiállitókat érdeklőleg nem fog a legczélszerübbnek bizonyulni. Nevezetesen kimondotta, hogy azon kiállitók, kik a szabályok szerint ingyenjegyre jogositvák, tartoznak május 1-ig fényképeiket beküldeni, melyre azután az állandó ingyenjegy kiadatik; a kik ezt elmulasztanák, az ingyenjegy jogosultságától elestek. Midőn a végrehajtó bizottság e határozatát meghozta, bizonyára nem gondolta meg azt, hogy ezzel a kiállitók nagy részének sokkal több költséget okoz, mint mennyibe a jegy kerülne, ha pénzért kellene váltani. Mert nem mindenkinek van ám készletben fényképe. Továbbá pedig, hány város van olyan, hol fényképész nem is tartózkodik; azon városbeli kiállitók bizonyára nem mennek egy messzebb fekvő városba csupán azért, hogy lefotografiroztassák magukat. Sokkal czélszerübb volna, s nézetünk szerint nem is lehet másképép, mint hogy a kiállitók személy azonosságának bizonyitására elegendő lenne egy hatósági igazolvány. S a mennyiben a kiállitás tárgyában varosunkban alakult bizottság küldötte Erdélyi István, tudomásunk szerint holnap indul el Sz.-Fehérvárra, felhivjuk e körülményre figyelmét, hogy oda megérkezve, tegye magát érintkezésbe a végrehajtó bizottság elnökeivel, miszerint a hozott határozat — mely mindenesetre a kiállitók érdekével ellentétben áll, s a költséget csak szaporitja, módosittassék.

* **A Decameron,** Boccaccio világhirü müve magyar nyelvre fordittatik. Az érdekes mü 25 kros füzetekben Rosenberg testvérek budapesti könyvkereskedők kiadásában jelenik meg. Ajánljuk a t. közönség figyelmébe.

* **Bucsu.** A mai nappal eltávozom e város kebeléből, a mely alkalmat nem mulaszthatom el föl nem használni arra nézve, hogy hálás köszönetet nyilvánitsak azon kitüntető pártfogásért, melyet a n. é. közönség a szinidény lefolyása alatt csekély egyéniségem iránt tanusitani kegyeskedett, melyért mindenkor a legnagyobb hálával és soha meg nem szünő tisztelettel fogok visszaemlékezni e müvelt lelkü s a szinész-ügyet oly melegen pártoló közönségre. Fogadja bucsu-üdvözletem a t. szinigazgatóság is, mely alkalmat nyujtott nekem azon szerencséhez, hogy ily közönség előtt müködhettem. Kérve, hogy tartsanak meg kegyes emlékökben, maradtam mély tisztelettel Debreczen 1879. márcz. 31. Ерczy Ferencz.

* **Köszönet.** A „Polgári-kör“ könyvtára javára Tucsny Imre és Józa kisasszonyok több értékes olvasókönyvet ajándékoztak. Az elnökség nevében fogadják érte hálás köszönetemet. Debreczen, 1879. márcz. 29. Herczeg János könyvtárnok.

* **Kutassy Janka** k. a. kihez pár év előti vendégszereplésekor szép reményeket kötének, szombat esti felléptével (Lovodi árvában) megvalósitá e reményeket. Jelzett darabban Eyre Fane szerepében fiatal korától nem várt drámai erőt fejtett ki, meglepő plasticája oly szellemet árult el, mely a birtokában álló hajlam, tehetség s kitartó szorgalom egybehangzó müködése folytán pár év mulva megszerzendi számára a „hervadhatlan“ koszorut. Rollejának részletezésébe azért is nem bocsátkozunk, mert az egyes jelenetek kitünő alakitása nagyobb szabásu tehetséget sejtetvén velünk: pár év mulva mint elismert müvésznőt szeretnénk annál szigorubban megbirálni.

* **Helyreigazitás.** Lapunk utóbbi számának a szegedi segélyezéseket tartalmazó kimutatásában tévesen állott Konthy József alkapitány neve, Kouthy Lajos m. levéltári segéd neve helyett; mit is ezennel helyreigazitunk.

* **Szent-Györgynapi orsz.-vásár.** April 10-11 csütörtök, péntek juhvásár; 13-án vasárnap bőrvásár; 19—20 szombat, vasárnap sertésvásár; 21—22-én hétfőn, kedden nagy baromvásár.

* **Fekete Ignácz** tenoristánknak, ápril közepén lesz a jutalomjátéka; elő fog adatni Tell Vilmos a rég nem látott szép opera.

* **Péterfiautczán** a makamadirozott ut két szélén, a letakaritott sár és mindenféle szemét, éktelen idő óta ottan disztelenkedik, okozva nem egyszer, nemcsak megbotránkozást, de szerencsétlenséget is. Nem régen egy helybeli polgár kocsin ment haza, kocsisa a sötét éjben nem vette észre a felcsomósodott sarat, a szekér felborult s a polgár kitörte lábát. Közelebb egy orvos kocsija is felborult ott. Jó lenne a további szerencsétlenségek kikerülése czéljából eltakarittatni azt a fölösleges utdiszt.

* **Az igazi szegedi nem koldulhat.** Bakay Nándor, Szeged város első kerületének országgyülési képviselője a következő figyelmeztetést bocsátotta ki: Miután tapasztalást szereztem magamnak, hogy a szegedi szerencsétlenséget némely haszonlesők és csavargók felhasználják s a szerencsétlenségében is tiszteletre méltó város szégyenére kéregetést kezdenek, figyelmeztetnem kell mindazon emberbarátokat, kik elé ilyen salakok vetődnek, hogy az igazi szegedi nem koldulhat ma, midőn neki hazája és a müvelt világ nem alamizsnát, de tisztességes polgári segélyt nyujt. S ha mégis, némely ottani, olyan jövevények, kik most a nagy világot ismét nyakukba veszik, ilyen kéregetést kezdenének, az ottani lakosság bitorolt jogczime alatt, a polgárosodott világ rokonszenvét ily módon lazitani merészkednének, ezekre a magy. kir. belügyminiszterium figyelmét hivom fel. Budapest márcz, 28. Bakay Nándor.

* **A Rochlitz és Beke** czég a ruhakelméket és crettonokat üzletökbe bevezették, ajánljuk a t. közönség figyelmébe; ez igyekező fiatal kereskedők megérdemlik a pártfogást.

* **József főherczegnek** Romer Floris egy szép példány nymphea Ahermatist (hévvizi mizufa) ajándékozott, melyet a főherczeg a legnagyobb gonddal ápoltat. E növény a püspöki fürdőben Nagyváradon, mint melynek vize sohasem fagy be, a legbujábban tenyész.

* **Vizváry Gyula** holnap, kedden fog először fellépni „Stern Izsák“ cz. életképben. Az előadás bérletszünetben fog tartani.

— T. olvasóinkat felkérjük, hogy a bekövetkező évnegyedre előfizetéseiket mielőbb beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap küldésében akadály álljon elő. — Egyszersmind kérjük az előfizetési hátrányok beküldését is. A „DEBRECZEN“ kiadóhivatala.

Felelős szerkesztő: **Péter Gábor.**

Pályázat.

A debreczeni izraelita statusquo hitközségnél 400—500 forintig terjedő fizetés, és a szokásos mellékjövedelmekkel jegyzői állomás üresedésbe jövén, arra ezennel pályázat nyittatik.

Pályázók, kik a magyar és német nyelvet tökéletesen birják, rendszeresen kiállitott folyamodványukat — eddigi müködésükről szóló, és erkölcsi bizonyitványok melléklésével — alulirott előjárósághoz bezárólag 1879. év április hó 15-ik napjáig intézhetik.

A debreczeni izr. statusquo hitközség előljárósága

Katz Jakab,
elnök.

(95.)

Gummi és halhólyag.

Elővigyázati készülékek, valódi franczia minőségüek, nagyban és kicsinyben, tuczatja 1 frttól 5 frtig. Magömlést őrző öv-alakban darabja 2 frt 50 kr. Közvetlen küld utánvétellel a gummi-árak ügynöksége:

Alex. Mosé Bécs I. Köllnerhofgasse Nr. 4.

(45.)

MOLL Seidlitz-pora.

csak akkor valódi

csak akkor valódi

ha minden doboz czimlapján a sas és az én sokszorozott czégem van lenyomva.

30 év óta mindig a legjobb hatással alkalmaztatott mindennemü **gyomorbetegség** és **emésztési akadály** ellen (ugymint étvágytalanság, dugulás stb.); továbbá **vértömörülés** és **aranyér-fájdalmak** ellen. Különösen oly egyéneknek ajánlandó, kik ülve foglalkoznak sokat.

Hamisitások biróságilag üldöztetnek.

Ára egy lepecsételt eredeti skatulyának I frt o. é.

FRANCZIA BORSZESZ SÓVAL.

A legmegbizhatóbb orvos-szer a szenvedő emberiség segedelmére minden belső és külső gyuladások, a legtöbb betegségek mindennemü sebek, fej-, fül- és fogfájások, régi sérvek és nyitott sebek, rák, üszök, szemgyuladás, bénulás és mindennemü sérülések ellen stb.

Egy üveg használati utasitással együtt 80 kr, o. é.

Halmájzsir-olaj

Krohn M. és Társá-tól

Bergenben (Norvégiában.)

Ezen halmáj-zsirolaj valamennyi, a kereskedelemben előforduló, faj között az egyedüli, mely orvosi czélokra használható. **Ára egy üvegnek használati utasitással együtt I frt. o. é.**

Főszállitmányi hely

Moll A. gyógyszerésznél, cs. k. udv. szállitónál Bécsben

Tuchlauban.

Raktárak a birodalom minden jóhirü gyógyszertáraiban vagy füszerkereskedéseiben léteznek. Raktár nélküli helyeken nagyobb vásárlás esetén magánszemélyek is részesülnek árleengedésben.

A t. cz. közönség kéretik, határozottan csak Moll készitményeit követelni, csak olyanokat elfogadni, melyek védjegyemmel és aláirásommal ellátva vannak.

Raktárak: Debreczenben Göltl Ferd. gyógysz. Mihalovics István gyógysz. **Debreczen**: Dr. Rottschnek V. Emil gyógysz. Tamássy Károly gyógysz. Vecsey V. gy. **Fehérgyarmat** Balika Károly gyógyszerész **Hajdu-Böszörmény** Ray Lajos gyógysz. **Kisvárda** Balkányi F. **Mándok** Türk J. A. gyógysz. **Szolnok** Horánszky István gyógysz. **T.-Ujlak** Royko Viktor gyógysz. **Miskolcz** Hercz Dr. M. gyógysz.

296 szám.

ÁRJEGYZÉKE

az „ISTVÁN“ gőzmalom

készitményeinek

készpénz fizetés mellett.

Árak ausztriai értékben

költségmentesen

KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL, DEBRECZENBEN

ingyen zsákkal.

	100 kiló
A. Asztali dara nagyszemü	23.—
„ szinte 30 kilós zacscskóval	23.60
B. szinte apró szemü	23.—
„ szinte 30 kilós zacskóval	23.60
C. Dara középszerü	21.60
„ szinte 30 kilós zacskóval	22.20
0. Királyliszt	22.60
1. Lángliszt	21.60
2. Montliszt	20.80
3. Zsemlyeliszt különös	19.40
4. „ „	18.40
5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendü	17.40
6. szinte 2-od „	16.40
7. Közép kenyérliszt 1-ső „	14.80
8. „ 2-od „	12.60
8 1/2 Barna „ 1-ső „	10 —
9. „ „ 2-od „	8.—
10. Lábliszt	7.—
10 1/2 Veres liszt	4.—
11. Finom korpa zsákkal	3.60
11. „ „ zsák nélkül	3.—
12. Durva korpa zsákkal	3.20
12. „ „ zsák nélkül	2.60
R. I. Rozsliszt 1-ső rendü	12.60
R. II. szinte 2-od „	11.60
R. III. szinte 3-ad „	9.—
R. IV. Rozskorpa szákkal	3.60
„ zsák nélkül	3.—
A. K. Árpakása 00	26.—
„ szinte 0	20.—
„ szinte 1	19.—
„ szinte 2	17.—
„ szinte 3	16.—
„ Árpadara 5	20.
A. Arpa liszt 6	6.60

Debreczen, 1879. márcz. 8.

A zsákok sulytartalma, — teljsuly tisztasulynak véve

A. B. C. 0—10 számig	85	kilo.
11. 12.	60	„
R. I.—III. számig	85	„
R. IV. V.	60	„
A. K. 00—5 számig	50	„
Árpaliszt	85	„

Udvari sör Pilzeni szerint.

Udvari sör Pilzeni szerint.

Berger-féle orvosi KÁTRÁNY-SZAPPAN

orvosi tekintélyek által ajánlva, **Ausztria-Magyarországban, Francziaország, Németország, Hollandban és Sveitzban, Romániában** sat. már tiz év óta fényes sikerrel használtatik

mindennemü börkütegek

mint szinte az arczbör mindenféle tisztátalanságal ellen

különösen a rüh, az idült és pikkely sömör ellen, a kosz, a sömör repedvény, a fej és szakál korpa ellen, a szeplő, májfolt, az ugynevezett rezesorr, a fagydag, a lábizzadás, s a gyermekek valamenyi külső fejbetegségei ellen. Ezenfelül mindenkinek mint a bört tisztitó mosdószer ajánltathatik.

Ára darabonként használati utasitással együtt 35 kr.

A Berger-féle kátrány-szappan 40%-ka tömény fakátrányi tartalmaz felettébb gondosan van készitve, s lényegesen különbözik minden egyébb, a kereskedésben előforduló kátrány-szappanoktól.

Csalások kikerülése végett

a gyógyszertárakban világosan **Berger-féle kátrány-szappan** kérendö s ügyelni keli a **zöld csomagolásra** s az ide mellékelt **védjegyre.**

Egyedüli helyettes a bel- és külföld részére: G. HELL gyógysz. TROPPAU, hova a megbizások és tudakozódások is küldendők.

Raktár Debreczenben: Dr. ROTHSCHNECK V. EMIL gyógyszertárában.

Szedlák József férfi szabó,

tiszteléttel jelenti a t. közönségnek, hogy miután az itteni férfi-ruha üzletében és ennek bővitéseül közelebb nyitott

KÉSZ FÉRFI-RUHA RAKTÁRA

iránt, a szabott jutányos árak és az alku kizárása miatt, már is hálásan tapasztalja a t. közönség méltányló pártolását: a mondott üzletben a folyó 1879-ik évi márczius 24-től kezdve,

férfi-, divat- és fehérnemü raktárt

is rendezend be, oly formán, hogy az e czélra megnyert

Kollarits József és fiai

budapesti nagyhirü czégtől, bizományban tartott s alább jelölt árukat, gyári árakon fogja a t. közönségnek ajánlani.

Kapható ez üzletben a legujabb szabásu madapolán vagy chiffon: szines franczia, creton és angol oxford **ingek**, rumburgi vászon és angol crócse **lábravalók**, minden szabásban, fehér és szines szélü vászon és battiszt **zsebkendők**, fehér és szines **fél harisnyák** minden nagyságban, **gallérok** és **kézelők** a legujabb divatuak, továbbá inggombok, elefántcsont és más anyagból, minden alakban, ugy a legujabb és divatos **nyakkendők**, különböző alakuak; — végül **keztyük** és más itt fel nem sorolható **férfi- divatczikkek** és kényelmi tárgyak stb.

(88.)

Kiadó tulajdonos: **Vértessi Lajos.**

Debreczen, 1879. nyomatott Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.